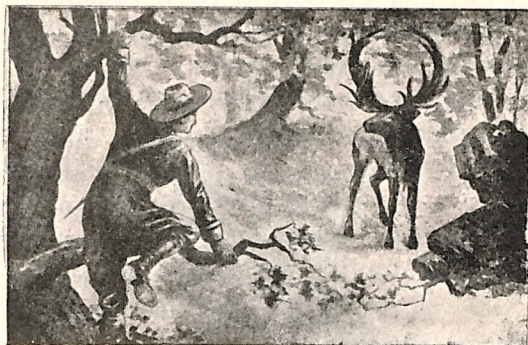

Ловецътъ се покачилъ на клона на едно дърво. Еленътъ закачилъ този сухъ клонъ съ роговетъ си, клонътъ се строшилъ и ловецътъ падналъ право всрѣдъ еленовитъ рога.

Това страшно изплашило елена и той съ всичка сила се затирилъ къмъ ближния гжсталакъ.

— Загинахъ, си мислѣлъ нещастниятъ ловецъ и яко се държалъ о еленовитъ рога.

Той закрилъ очи и всѣка минута очаквалъ, че еленътъ ще го захвърли на земята и стѣпчи съ своитъ копита.

Клончетата на дърветата, подъ които тичалъ еленътъ, шибали нещастния ловецъ по лицето.

Изведнажъ еленътъ подскочилъ и се намѣрилъ въ водата . . . Ловецътъ открилъ очи. Еленътъ плавалъ всрѣдъ една голѣма рѣка, като се стараелъ да захвърли своя товаръ въ водата. Но ловецътъ още по-здро̀во се държалъ за

еленовитъ рога. Еленътъ даже се гмурналъ подъ водата, но и това не му помогнало.

Най-послѣ, като изпрѣхтѣлъ и далъ послѣдно усилие, еленътъ се намѣрилъ на брѣга на рѣката. Цѣли чучури вода се стичали отъ него. Широко вдишалъ и издишалъ, краката му се разтреперили . . . Ловецътъ